

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 408/2013-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., vedené pod sp. zn. Rvp 2186/2013 – sp. zn. Rvp 2187/2013, sp. zn. Rvp 2332/2013 – sp. zn. Rvp 2333/2013, sp. zn. Rvp 2335/2013, sp. zn. Rvp 2441/2013, sp. zn. Rvp 2451/2013 – sp. zn. Rvp 2452/2013, sp. zn. Rvp 2455/2013 – sp. zn. Rvp 2458/2013, sp. zn. Rvp 2460/2013, sp. zn. Rvp 2557/2013 – sp. zn. Rvp 2565/2013, sp. zn. Rvp 2628/2013, sp. zn. Rvp 2630/2013 – sp. zn. Rvp 2633/2013, sp. zn. Rvp 2637/2013, sp. zn. Rvp 2648/2013 – sp. zn. Rvp 2656/2013, sp. zn. Rvp 2668/2013 – sp. zn. Rvp 2671/2013, sp. zn. Rvp 2673/2013 – sp. zn. Rvp 2676/2013, sp. zn. Rvp 2695/2013 – sp. zn. Rvp 2700/2013, sp. zn. Rvp 2757/2013 – sp. zn. Rvp 2761/2013, zastúpenej advokátom JUDr. B. F., B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13 NcC 450/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 15 NcC 460/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 41 NcC 298/2012 z 11. októbra 2012, sp. zn. 16 NcC 510/2012 zo 16. októbra 2012 a sp. zn. 16 NcC 513/2012 zo 16. októbra 2012 a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 2186/2013 – sp. zn. Rvp 2187/2013, sp. zn. Rvp 2332/2013 – sp. zn. Rvp 2333/2013, sp. zn. Rvp 2335/2013, sp. zn. Rvp 2441/2013, sp. zn. Rvp 2451/2013 – sp. zn. Rvp 2452/2013, sp. zn. Rvp 2455/2013 – sp. zn. Rvp 2458/2013, sp. zn. Rvp 2460/2013, sp. zn. Rvp 2557/2013 – sp. zn. Rvp 2565/2013, sp. zn. Rvp 2628/2013, sp. zn. Rvp 2630/2013 – sp. zn. Rvp 2633/2013, sp. zn. Rvp 2637/2013, sp. zn. Rvp 2648/2013 – sp. zn. Rvp 2656/2013, sp. zn. Rvp 2668/2013 – sp. zn. Rvp 2671/2013, sp. zn. Rvp 2673/2013 – sp. zn. Rvp 2676/2013, sp. zn. Rvp 2695/2013 – sp. zn. Rvp 2700/2013, sp. zn. Rvp 2757/2013 – sp. zn. Rvp 2761/2013 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2186/2013.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 4. januára 2013 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13 NcC 450/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 15 NcC 460/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 41 NcC 298/2012 z 11. októbra 2012, sp. zn. 16 NcC 510/2012 zo 16. októbra 2012 a sp. zn. 16 NcC 513/2012 zo 16. októbra 2012 (ďalej len „krajský súd“) a im predchádzajúcim postupom, ktoré v ďalšom doplnila podaniami doručenými ústavnému súdu z 26. februára 2013.

II.A

2. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

3. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.B

K spoločnému prerokovaniu vecí

4. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa užho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

5. S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovvej časti tohto uznesenia a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť týchto sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

II.C

6. Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

7. Prekážka prv začatého konania (litispendencia) bráni tomu, aby na ústavnom súde prebiehali dve konania, prípadne viac konaní v tej istej veci. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O prekážku litispencie nejde, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci.

8. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2080/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 13 NcC 450/2012 zo 16. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 13 NcC 450/2012 (Rvp 2080/2012) a aj pod sp. zn. 13 NcC 517/2012 (Rvp 2186/2013), sp. zn. 13 NcC 516/2012 (Rvp 2187/2013), sp. zn. 13 NcC 482/2012 (Rvp 2332/2013), sp. zn. 13 NcC 485/2012 (Rvp 2333/2013), sp. zn. 13 NcC 487/2012 (Rvp 2335/2013), sp. zn. 13 NcC 556/2012 (Rvp 2441/2013), sp. zn. 13 NcC 511/2012 (Rvp 2455/2013), sp. zn. 13 NcC 554/2012 (Rvp 2456/2013), sp. zn. 13 NcC 552/2012 (Rvp 2457/2013), sp. zn. 13 NcC 550/2012 (Rvp 2458/2013), sp. zn. 13 NcC 559/2012 (Rvp 2460/2013), sp. zn. 13 NcC 532/2012 (Rvp 2557/2013), sp. zn. 13 NcC 530/2012 (Rvp 2558/2013), sp. zn. 13 NcC 528/2012 (Rvp 2559/2013), sp. zn. 13 NcC 538/2012 (Rvp 2560/2013), sp. zn. 13 NcC 535/2012 (Rvp 2561/2013),

sp. zn. 13 NcC 544/2012 (Rvp 2562/2013), sp. zn. 13 NcC 539/2012 (Rvp 2563/2013), sp. zn. 13 NcC 526/2012 (Rvp 2564/2013), sp. zn. 13 NcC 518/2012 (Rvp 2565/2013), sp. zn. 13 NcC 488/2012 (Rvp 2648/2013), sp. zn. 13 NcC 489/2012 (Rvp 2649/2013), sp. zn. 13 NcC 491/2012 (Rvp 2650/2013), sp. zn. 13 NcC 499/2012 (Rvp 2651/2013), sp. zn. 13 NcC 458/2012 (Rvp 2652/2013) a sp. zn. 13 NcC 459/2012 (Rvp 2653/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 13 NcC 450/2012 zo 16. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2080/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2186/2013 – sp. zn. Rvp 2187/2013, sp. zn. Rvp 2332/2013 – sp. zn. Rvp 2333/2013, sp. zn. Rvp 2335/2013, sp. zn. Rvp 2441/2013, sp. zn. Rvp 2455/2013 – sp. zn. Rvp 2458/2013, sp. zn. Rvp 2460/2013, sp. zn. Rvp 2557/2013 – sp. zn. Rvp 2565/2013 a sp. zn. Rvp 2648/2013 – sp. zn. Rvp 2653/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2629/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 15 NcC 460/2012 zo 16. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 15 NcC 460/2012 (Rvp 2629/2012) a aj pod sp. zn. 15 NcC 461/2012 (Rvp 2628/2013), sp. zn. 15 NcC 467/2012 (Rvp 2630/2013), sp. zn. 15 NcC 466/2012 (Rvp 2631/2013), sp. zn. 15 NcC 465/2012 (Rvp 2632/2013), sp. zn. 15 NcC 471/2012 (Rvp 2633/2013), sp. zn. 15 NcC 462/2012 (Rvp 2637/2013), sp. zn. 15 NcC 470/2012 (Rvp 2654/2013), sp. zn. 15 NcC 469/2012 (Rvp 2655/2013) a sp. zn. 15 NcC 468/2012 (Rvp 2636/2012) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 15 NcC 460/2012 zo 16. októbra 2012. Ústavný súd

konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2629/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2628/2013, sp. zn. Rvp 2630/2013 – sp. zn. Rvp 2633/2013, sp. zn. Rvp 2637/2013 a sp. zn. Rvp 2654/2013 – sp. zn. Rvp 2656/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2694/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 41 NcC 298/2012 z 11. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 41 NcC 298/2012 (Rvp 2694/2012) a aj pod sp. zn. 41 NcC 387/2012 (Rvp 2452/2013), sp. zn. 41 NcC 306/2012 (Rvp 2695/2013), sp. zn. 41 NcC 320/2012 (Rvp 2696/2013), sp. zn. 41 NcC 347/2012 (Rvp 2697/2013), sp. zn. 41 NcC 376/2012 (Rvp 2698/2013), sp. zn. 41 NcC 377/2012 (Rvp 2699/2013) a sp. zn. 41 NcC 384/2012 (Rvp 2700/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 41 NcC 298/2012 z 11. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2694/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2452/2013, sp. zn. Rvp 2695/2013 – sp. zn. Rvp 2700/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2756/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 16 NcC 510/2012 zo 16. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 16 NcC 510/2012 (Rvp 2756/2012) a aj pod sp. zn. 16 NcC 529/2012 (Rvp 2668/2013), sp. zn. 16 NcC 541/2012 (Rvp 2669/2013),

sp. zn. 16 NcC 548/2012 (Rvp 2670/2013), sp. zn. Rvp 16 NcC 560/2012 (Rvp 2671/2013), sp. zn. 16 NcC 514/2012 (Rvp 2757/2013), sp. zn. 16 NcC 521/2012 (Rvp 2758/2013) a sp. zn. 16 NcC 525/2012 (Rvp 2759/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 16 NcC 510/2012 zo 16. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2756/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2668/2013 – sp. zn. Rvp 2671/2013 a sp. zn. Rvp 2757/2013 – sp. zn. Rvp 2759/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2672/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 16 NcC 513/2012 zo 16. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 16 NcC 513/2012 (Rvp 2672/2012) a aj pod sp. zn. 16 NcC 532/2012 (Rvp 2451/2013), sp. zn. 16 NcC 516/2012 (Rvp 2673/2013), sp. zn. 16 NcC 528/2012 (Rvp 2674/2013), sp. zn. 16 NcC 537/2012 (Rvp 2675/2013), sp. zn. 16 NcC 535/2012 (Rvp 2676/2013), sp. zn. 16 NcC 539/2012 (Rvp 2760/2013) a sp. zn. 16 NcC 538/2012 (Rvp 2761/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 16 NcC 513/2012 zo 16. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2672/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2451/2013, sp. zn. Rvp 2673/2013 – sp. zn. Rvp 2676/2013 a sp. zn. Rvp 2760/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

13. Podľa § 20 ods. 1, 2 a 3 zákona o ústavnom súde návrh... musí obsahovať, akej veci sa týka,... proti komu smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy (odsek 1). K návrhu... sa musí pripojiť splnomocnenie

na zastupovanie navrhovateľa advokátom... (odsek 2). Ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania... (odsek 3), čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Citované ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde).

14. V závere svojej argumentácie ústavný súd konštatuje, že splnomocnenia, ktoré sťažovateľka priložila k ústavným sťažnostiam podaným prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu, ktorý koncipoval aj samotné sťažnosti, sú udelené obchodnej spoločnosti F. P., s. r. o., B., a absentuje pri nich podpis splnomocnenca, ktorý splnomocnenie prijíma na znak svojho súhlasu. V dôsledku tejto skutočnosti k sťažnostiam doložené splnomocnenia nezodpovedajú dikcii § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a preto táto samotná skutočnosť by mohla byť dôvodom na odmietnutie sťažovateľkou podaných sťažností podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonných náležitostí.

15. V súvislosti s týmto nedostatkom ústavný súd pripomína, že nie je povinný ho odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Povinnosti advokáta definované zákonom č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.

16. Ústavný súd zároveň zvyrazňuje, že nemohol prehliadnuť predovšetkým „hmotnoprávne“ aspekty tvoriace nosné dôvody podaných súdnych žalôb v konaní pred všeobecnými (exekučnými) súdmi v kontexte s už právoplatnými rozhodnutiami súdov (všeobecných i ústavného), ktoré sa týkali množstva podobných prípadov súvisiacich s tým istým účastníkom, a to spoločnosťou P., s. r. o. Tieto sú pre všetkých zainteresovaných už notoriety, preto nie je potrebná ich konkretizácia. Vzhľadom na tieto skutočnosti vyvstáva aj otázka, aký význam a efektivitu má pre sťažovateľku tento postup, keďže aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nie je nevyhnutné ako predpoklad možnosti obrátiť sa na tento medzinárodný súdny orgán vyčerpať právny prostriedok nápravy na národnej úrovni, pokiaľ sa javí z materiálneho hľadiska v obdobných prípadoch ako neefektívny.

17. V závere ústavný súd poznamenáva, že právny zástupca sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahľucuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už dopredu vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných, alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júna 2013